

Alelnök – Beszámoló a Közgyűlésnek (2019 – 2021)

Kedves Cserkésztestvéreim!

Köszönettel hallhattuk Imre szokásosan alapos ismertetését Cserkészszövetségünk helyzetéről. Láthatjuk, hogy egy mozgalmas, sok szempontból is nehéz korszakban szövetségünk továbbra is pozitívan végzi ifjúságnevelő és magyarságőrző munkáját. Az Imre által közölt adatok alapján – létszámunk folyamatos növekedése, anyagi alapunk erősödése – láthatjuk, hogy a 75 éves KMCSSZ továbbra is szilárd alapokon álló szervezet, amely képes a jövő kihívásaival sikeresen szembenézni. De a számszerű adatokon kívül a szubjektív megfigyelések is bizalomra adnak okot: a vírusjárvány okozta nehézségek közepette is a csapatok, körzetek és kerületek nagy ötletességgel találtak megoldást arra, hogy a megbénulás helyett cserkészfoglalkozást folytassanak akár digitális formában, akár a korlátozásokat is tiszteletben tartó, a szabadban történő programokkal. Ez nemcsak a vezetők elkötelezett ötletességét mutatja, hanem fiataljaink továbbra is fennálló ragaszkodását a cserkészethez.

Igen, 75 éves a KMCSSZ. Ez bármilyen szervezet számára komoly idő, hát még egy külföldön, az anyaországon kívül működő ifjúságnevelő szervezet számára. Egy szervezet addig él, amíg éltető célkitűzései vannak, amíg szilárd elvi alapokon nyugszik, olyanokon, amelyek mellett kitart. Magyar cserkészletünk olyan alapot biztosított számunkra, amelyre mindeddig biztonságosan építhettük munkánkat. Csak nagy óvatossággal térjünk el jól bevált irányvonalunktól!

Most viszont áldozunk egy kis időt arra, hogy felmérjünk néhány kihívást, amellyel a következő években szembe kell néznünk.

Magyar cserkészszövetség vagyunk. Tulajdonképpen a magyar jelző adja nekünk létjogosultságunkat. Hiszen ha nem magyar cserkészeket akarnánk nevelni, fiataljaink mindenhol megtalálhatnának helyi, nem magyar cserkészszervezeteket, amelyekbe bekapcsolódhatnának. De fennállásunk 75. évében egyre nehezebb fiataljaink magyarságát megőrizni. Nyelvtudásuk kopik, különösen azokban a kerületekben, ahol kevesebb, ritkább a kapcsolat a Kárpát-medence magyarságával. Eddig is nagy hangsúlyt fektettünk a magyarságnevelésre. Cserkészfoglalkozásokat igyekszünk csak magyar nyelven folytatni. Már több, mint két évtizede kidolgoztuk magyarságismereti tananyagunkat, amelyet a közelmúltban átdolgozva, jobb külalakban adtunk ki. Vezetőjelöltjeinknek, mielőtt vezetőképző táboron vehetnek részt, magyarságismereti vizsgát kell tenniük. A budapesti Balassi Intézettel kidolgoztunk egy 10 hónapos magyar nyelvi és magyarságismereti tanfolyamot, cserkészeink és magyar származású külföldön nevelkedő fiatalok számára. De mindennek ellenére, ha nem folyamodunk új módszerekhez, továbbra is kopni fog fiataljaink magyarsága.

A segítség Magyarországról érkezik, több formában. A néhány éve igen sikeres Kőrösi Csoma Sándor (KCSP) programon keresztül magyarországi fiatalok érkeznek külföldre, hogy segítsék magyar központjaink munkáját. Egyre inkább indulnak néhány hetes magyarországi táborok és programok,

amelyeken fiataljaink megerősíthetik nyelvi tudásukat és magyarságismeretüket. És most, néhány hónapja létesült a Diaszpóra Felsőoktatási Ösztöndíjprogram (DFÖ), amely lehetőséget ad magyar származású fiataloknak arra, hogy magyarországi ösztöndíj keretében végezzék egyetemi és felsőoktatási tanulmányaikat. Ezek mind mutatják azt a fontosságot, amelyet a magyar kormány a külföldi magyarság megerősítésének tulajdonít. De ezek a programok csak akkor lesznek hatékonyak számunkra, ha felhasználjuk őket. A Balassi Intézet ösztöndíj-programjának elején a résztvevők többsége cserkész volt, ma már talán csak 30%-ban cserkészek a résztvevők. Az előbb említett DFÖ program óriási lehetőség arra, hogy cserkészeink kiváló felsőoktatási képzést kapjanak Magyarországon, méghozzá sok esetben messze kedvezőbb áron, mint otthonukban. Néhány hete telt le a jelentkezési idő. 844-en jelentkeztek. Ezek között csupán 6 cserkész volt, ami igen sajnálatos arány. Ha meg akarjuk őrizni magyarságunkat, sokkal jobban fel kell használunk a felkínált lehetőségeket!

Magyarságunk megőrzése mellett más, igen komoly kihívásokkal is szembe kell néznünk: Ha figyelemmel kísérjük a körülöttünk történő világ folyását, észlelhetjük azokat az erkölcsi és világnézeti ütközéseket amelyeknek a nyugati társadalom manapság ki van téve. Ezek, a sok esetben igen szélsőséges, de tömegeket megmozgató felfogások, a mai tömegkommunikációk által felkapva, új irányba igyekeznek terelni az eddigi értékrendszereket. Nem kétséges, hogy vannak közöttük jogos és helyes elvek. De sok esetben mesterségesen felfújtt, kétes vagy anakronisztikus alapokon nyugvó felfogások erőszakos terjesztései. Mint a Szövetség vezetői, kötelességünk, hogy tudatosan ismerjünk és kiértékeljünk minden ilyen fejleményt. De nagy óvatossággal és körültekintéssel kezeljük őket. Cserkészletünknek jól megalapozott és kifejtett értékrendszere van, amit cserkésztvényeink, hagyományaink és nagy elődeink írásai fejeznek ki. (Itt, egész mellékesen, kikivánkozok belőlem a megjegyzés, hogy bár a világ minden cserkészlete ugyanazt a Baden Powell által megfogalmazott tíz törvényt követi, azok magyar megfogalmazása, hála Sík Sándoréknak, messze túlszárnyalja a többieket és különlegesen mély tartalmat kölcsönöz nekik.) Minden új felfogást cserkészletünk értékrendszerével vessünk össze és ne essünk bele a kísértésbe, hogy új, csupán divatos irányba váltsunk. Ezzel tartozunk cserkészeink megóvásának.

Földrajzi szétszórtságunk nemcsak magyarságunk megőrzését nehezíti. Szövetségünk összetartásának, sőt az összmagyar cserkészethez való tartozásunknak is akadálya. Tengerek és kilométerek ezrei választanak el bennünket. Szövetségünk megalakulásakor az Európában, Amerikában és Ausztráliában élő vezetőink még személyesen ismerték egymást, hiszen kimenekülésük előtt Magyarországon együtt cserkésztek. Azóta felnőtt több generáció. Nem lehet eléggé kihangsúlyozni azt az összetartó erőt, amelyet egymás ismeretének és barátságának köszönhetünk. Már eddig is tudatosan ápoltuk ezeket a kapcsolatokat, közös táborok, programok szervezésével, vezetői és egyéb cseréken keresztül. De ezeket a jövőben még erőteljesebben kell folytatnunk. Cserkészeink nem csak lakhelyük nyelvét használják, hanem környezetük kultúráját,

szokásait és felfogásait is elsajátítják. Ez érthető és természetes. De biztosítanunk kell, hogy ezen kívül ismerjék, ápolhassák és értékeljék magyarságukat is. Erre az előbbieken már említett, magyarországi programokon való részvétel lehet a legjobb mód: nemcsak Magyarországot és a Kárpát-medence magyar területeit ismerik meg, hanem megismerik azokat is, akikkel együtt részt vesznek a programokon.

A magyarsághoz való közeledés mellett az összmagyar cserkészethez való tartozásunkat is fejleszteni kell. Magyarországon és a környező elszakadt területeken magyar **cserkésztestvéreink** élnek és cserkészkednek. Igen, kihangsúlyozom: **testvéreink** a magyar cserkészetben! Olyanok, akik a mieinkhez hasonló célokért dolgoznak és a mieinkhez hasonló nehézségekkel küzdenek. Nagyon meglepett, amikor a közelmúltban, egy esetleges közös összmagyar cserkész-szervezettel kapcsolatos megbeszélésen bizalmatlanságot láttam egyes testvérszervezeteink iránt. Mert abból kell kiindulnunk, hogy összetartozunk. Ha vannak köztünk különbségek, azokat cserkésztestvérekként meg kell beszélnünk, kisimítanunk. Kevesen vagyunk, csak egymással összetartva lehetünk sikeresek.

Kedves Cserkésztestvéreim! Több, mint két évtizedes alelnöki tisztségemtől ezennel megválok. Az alelnöki beosztásom mellett folytatott egyéb munkákat, köztük az Intézőbizottság elnökségét, a magyarságismereti programjaink vezetését, már sikerült kiváló utódoknak átadnom. Természetesen megőrzöm a magyar cserkészethez való elkötelezett hűségemet, amire 12 éves koromban fogadalmat tettem. És állok rendelkezésre, ha bármiben segíthetek.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok mindannyiunknak, mindannyiatoknak
Jó munkát!

Dömötör Gábor cscst.